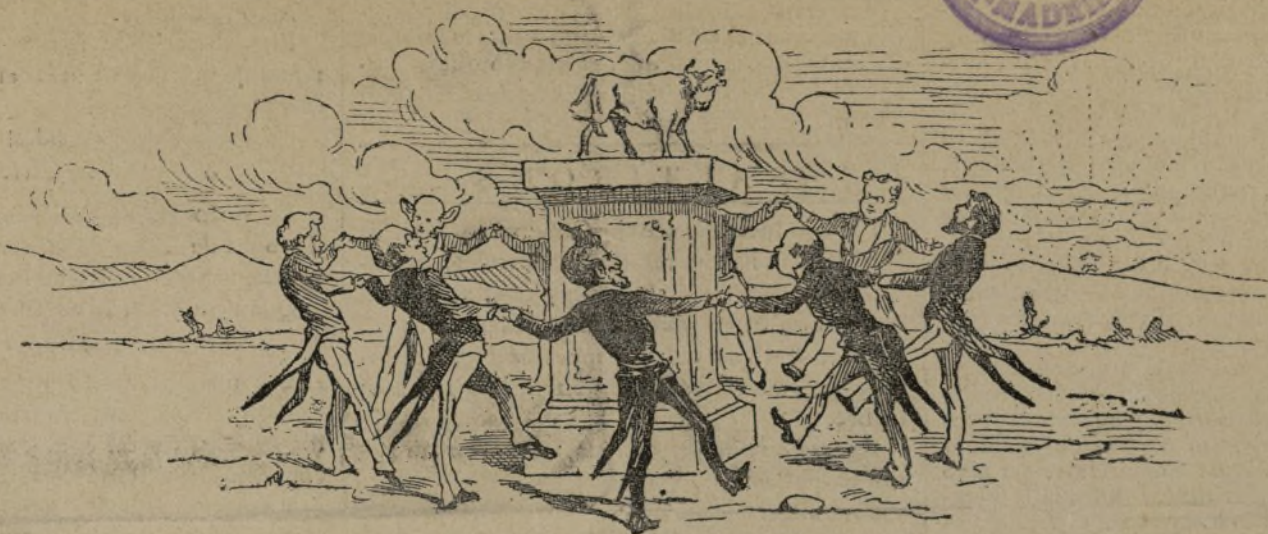

Se ven
á
crits

2
QUARTOS

per
tot arreu

Se ven
en los
kioskos

2
QUARTOS

cada
ballada

LA SARDANA

PERIÓDICH DEFENSOR DELS QUE SEMPRE PERDEN

SORTIRÁ QUAN BE LI APAREGUI, DONANT Á LO MÉNOS UNA BALLADA CADA VUYT DIAS

Direcció : Ronda de la Universitat, 96

TRABALL Y... LLIBERTAT

CONSIDERACIONS GENERALS
Á PROPÓSIT
DEL PLEGO DELS CAIXISTAS DE MADRIT

Com LA SARDANA es de veras periódich defensor dels que sempre perden, aném á ocuparnos de la qüestió dels caixistas de Madrit, qüestió que tanta serracina está movent y que ha tingut lo privilegi de treure la careta á uns quants que se las pegan de més avansats que ningú.

En primer lloch hem de fer constar duas cosas: que sentim lo giro donat á la qüestió per los perjudicis ocasionats á pares de familia dignes de millor sort, y segonament nos alegrém de la importancia donada á lo ocurregut á Madrit, perque aixís queda demostrat una vegada més que la ciencia económica oficial es un barco sens brúixula ni timó que sols s'aguanta tot just mentres fa bonansa, y que 'ls catedrátichs encarregats de convertir en sabis economistas al jovent de las universitats apenas saben las becerolas de lo que ensenyen.

Plantejém la qüestió tal com ella es.

A Madrit, com á tot arreu, los industrials se disputan las feynas á l'aranya-estira-cabells; la major part d'ells miran de treballar més barato que 'ls altres, y en son afany, ja no 'n tenen prou de contentarse ab una ganancia més ó menos moderada, sino que escatiman al treballador tot alló que poden, y aquest si no pot menjar carn que menji arengadas, ó sino que 's fassa penjar. ¿Los industrials se poden fer la competencia? Donchs ja n'hi ha prou. Qui hage nascut pobre que 's mori.

A Madrit aquesta competencia habia ocasionat una diferencia absurda en la manera de retribuir lo treball: casi cada imprenta tenia la seva tarifa, y no cal dir si aixó era perjudicial á industrials y obrers.

Allí viuhen las imprentas més dels diaris que de altre feyna, y com los diaris es treball de nit, deuria pagarse més per lo perjudicial que es á la salut. Pero molts dels periódichs van magres y están lluny de pagar lo just. ¿Es necessari donchs explicar la miseria dels treballadors, ab major motiu si 'ls que 'ls donan feyna no la ballan grassa?

Y aquí tenui explicat perque la Junta Directiva de la societat dels impressors de Madrit rebia queixas cada dia, y perque 's va veure obligada á posarhi remey.

Buscant la manera més facil, més justa y menos gravosa pera 'ls industrials, va pendre com á punt de partida unas tarifas acordadas y acep-

tadas molts anys enrera, tarifas que sols eran respectadas en algunas imprentas.

No cal dir que 'ls impressors se dirigiren ab molt bonas formas y cortesia als industrials, preguntantlos respectessin la tarifa. Es temeritat opinar lo contrari, á despit de las monstruosas suposicions de una bona part de la premsa madrilenya. Es més; no tan sols foren molt prudents y procediren ab tacto: al final de las comunicaciones dirigidas als industrials se 'ls suplicava contesta, y molts d'aquestos fins tingueren la poca delicadesa de no respondre en cap sentit.

En vista del resultat de la petició, y després de varias gestions particulars fetas ab tino y conciencia, los obrers resolgueren lo que tothom resoldria en tal cas, lo únich que poden resoldre en dret segons las lleys de ayuy: deixar de treballar allí ahont se 'ls desatenia.

Pero ¡fillets de Deu! ¿Plegar habéu dit! ¡vaya una barra! ¡Abandonar los periódichs! ¡Oh, y periódichs demócratas y casi revolucionaris!

Aixó indigná als periodistas, molts dels quals se diuhen liberals y defensors de la classe obrera, y ja están empunyant la ploma y declarant la guerra als *vagos* que gosavan demanar un augment en los preus de son tan mal retribuit treball, augment que ja 's pagava en molts imprentas feya anys, de lo qual ne resultava que, més que un augment, lo que la societat tipográfica de Madrit volia implantar era una unitat de preus en todas las imprentas de aquella capital.

Pero aixó no ho volian los industrials més explotadors del obrer, y era precis enfonzar als *atrevits*.

Y com en tals situaciones sempre es convenient treure 'l papu, ja tenim á la premsa interessada en l'assumpto fent lo repugnant paper de delator fals, y dihent los uns que tot alló eran traballs de la Internacional, y altres que allí hi habia la má de la reacció.

Aquí estava la cosa quan m'arriba un diari á las mans y lleigeixo que 'l govern ha pres cartas en l'assumpto, que s'han posat presos als individuos de la Junta Directiva dels impressors de Madrit, que 'l govern tracta de disoldre aquella societat per estar en relacions ab la Internacional, y que fins un ministre sab que 'ls impressors de Madrit se mouhen impulsats per l'estranger.

Era precis buscar pretextos per obrar despóticamente, y aquestos may faltan quan se vol.

Las noticias més absurdas se llensaren al vent, y no semblava sino que la huelga dels caixistas remogués los ciments de la societat actual.

Continúo regirant diaris y més diaris. Alló era una revolució en tota forma: caixistas ab rewólvers amenassant á tot bitxo vivent, coaccions en gran, caixistas sublevats que 's volen menjar als que treballan, etc., etc.

Y está clar, aixó es atentar á la llibertat del treball; ¿ahont es lo llibre contracte? Donchs apa, senyor comte de Xiquena, á pendrehi cartas. Y vostés, senyors ministres, no dormin, que la societat perilla y estém sobre un volcán. Au, vinga buscar impressors per tot arreu; ¿son soldats? la llicencia y cap á Madrit á treballar. Y las imprentas dels ministeris y direcciones generales que envihin los fadrins cap als diaris.

Entretant á la presó quants caixistas incorrectes se troban per aquestos mons de Deu.

¿Eh que 'l govern s'ha portat com un home? Está clar.

Ah, valent!...

Passan uns quants dias y se aclareixan los fets. No hi ha res de tot alló dels rewólvers ni de las coaccions. Casi la meytat de las imprentas treballan y no han parat ni un sol dia, perque las unas desde l'any 73 que pagan al preu de tarifa y las otras acceptaren la invitació de la societat avans de la huelga.

Alguns periódichs posan la rahó en son lloch declarantse en favor dels caixistas, figurant en primer terme lo diari democrátich *La Nacion Española*.

La Integridad de la Patria declara que no es cert que hagi sigut objecte de cap coacció ni violencia per part dels huelguistas, com se habia fet corre, y tota la suposada bullanga queda reduhida á zero.

Donchs, ¿qué passa?

Senzillament: una qüestió com qualsevol altre entre obrers é industrials, sino que la cosa ha recaygut en los diaris que blasonan de ser defensors del treballador, y al trobarse devant del problema social han posat en joch la seva influencia per alcanzar l'ajuda del govern, fent servir la ploma com arma de combat, lluytant contra 'ls fueros de la rahó y la justicia, y llençant de pas calumnias y delacions falsas.

Lo govern ha comés una acció lletja segons los seus principis y 'l seu modo de definir lo llibre contracte, posantse de part dels industrials en perjudici dels obrers, quan sols li pertocava vetllar per la conservació del ordre y res mes.

No obstant, lo millor del cas es l'actitud de la premsa madrilenya que 's fa 'l demócrata. Los possibilistas en especial han tret fabas de olla, ab tot y que l'administrador de *El Globo* reconegué de justicia la demanda dels impressors y aceptá la tarifa.

La Publicidad, diari possibilista de Barcelona, se ocupa de aquesta qüestió ab los peus.

Lo seu corresponsal de Madrid *Felipe*, que es lo demócrata de pega senyor Morayta, després de contar la cosa á sa manera contra 'ls obrers, arriba fins al punt d'escriure que *ahora son los cajistas quienes trabajan por Cánovas*.

No es estrany. L'home que quan dirigia *La República Ibérica* deixava molts dissaptes de pagar sos treballadors, sobre tot pe 'l carnaval, y 's recreava ab xeflis y ballarinas tant com tenia per convenient, es natural que quan tinga ocasió llensi sobre tan respectable classe lo pes de una grossera calumnia.

El Liberal, que acostuma tractar las qüestions ab bastanta elevació de criteri, també ha perdut l'*oremus*, y encara que aquestos últims dias ha baixat velas y diu als huelguistas unas parauletas tan dolsas que fan eternir, per aixó ell no s'hi avé á pagar millor lo treball, y demostra que tractantse de la classe obrera y devant de la conveniencia económica, casi tots los polítichs lliberals no més ho son de boquilla.

Fins *La Vanguardia*, órgano d'en Pí y Margall, y *Las Nacionalidades*, també partidari de l'autonomia y 'l pacte, en aquesta qüestió han estat contra l' obrer.

Y donchs, estimats colegas, ¿qué habéu fet de las ideas? ¿ahont son vostres principis? ¿No vareu alarmarvos perque 'ls obrers digueren que la premsa burgesa es *venal é hipócrita*? ¿Perqué hos queixavau, si ara 'ls hi donéu la rahó?

Miréu presoners y encausats per las vostras exageracions á bon número de honradíssims treballadors que no han comés altre delictes sino practicar un dret clarament consignat en la constitució y lleys del Estat. ¿Qué diréu demá si sortiu vencedors? ¿que habéu avassallat als esclaus del salari?

No será á bon segur digne d'enveja vostra gloria.

*

Ara be; ¿es natural ó es estrany lo giro que ha prés aquesta qüestió?

A nostre modo de veure es completament natural lo ocorregut als caixistas de Madrid, y en tots los cassos semblants no deixarà may de passar altre cosa.

Tots los partits polítichs, desde 'l més avançat fins al més reaccionari, tocan lo violon en ciencia social, buscant l' armonia del capital y 'l treball y basant la igualtat económica en lo que ells ne diuhen lo llibre contracte.

Lo capital y 'l treball son (tal com están avuy) completament inarmonisables, perque 'l primer, que no produeix, te de viure sempre á costellas del segon, que ho crea tot. Per aixó lo regnat de la Justicia en lo mon no es possible fins que la humanitat se constitueixi en societat universal de treballadors en sas diferents ramificacions manuals y de la inteligencia.

Lo llibre contracte y la oferta y la demanda es un sarcasme llensat á la cara dels obrers; puig com lo capitalista te medis de resistir y lluytar, sitia per fam al treballador, reduhit á morir-se de miseria parat ó de necessitat treballant.

Además, si 'l miserable jornalero arriba á organitzar-se per resistir, ja tenim, com á Madrid, que 'l capital demana ajuda al seu company l' Estat, y aquest, que te d'estar be ab la gent dels quartos y 'ls privilegis perque entre ells te la font *directa* de la seva vida, dona protecció complerta als uns, y la presó y las bayonetes serveixen per tenir á rotllo als altres.

*

¿Qué poden fer los treballadors per contrarestar lo poder del capital?

Organisarse.

Suplir la organizació del capital per la organizació del treball. Sent comuns per tot arreu los interessos dels treballadors, federarse y confederarse per tots los paissos.

Si 'ls obrers impressors de Madrid haguessen cuydat un xich més de organitzar societats en provincias, federadas ab ells, ara 'ls industrials no haguieran pogut anar á buscar caixistas á fora. ¿Qué ha succehit en Barcelona ahont hi ha organizada una societat tipogràfica numerosa? Que no tan sols no ha sortit ningú pera perjudicar als de Madrid, sino que aquestos han pogut contar ab l' apoyo moral y material dels seus companys de treball de Barcelona.

Serveixils aixó de profitosa llissó pel porvenir, no solament á n'ells, sino á tots los obrers en general, y pensin que, se diga lo que 's vulga, *la redenció del treballador ha de ser obra única y exclusiva dels treballadors mateixos*.

SALTIRONS

Per conducte del senyor Gobernador civil de la provincia habém rebut un extracte de la vindicació del senyor Camacho *probant* que 'ls industrial no tenen rahó en aixó de las tarifas.

Vaja, desenganyis; per més números que 'ns fassi, per més fullas que 'ns envihi, no 'l podém creure.

Encara que de passada 'ns fes portar un parell de pollastres.

Som aixís.

Los católichs carcas de Fransa, inclús en Chambord, han quedat á la lluna de Valencia.

Casi tots tenian depositats los seus *franchs* en una caixa católica, apostólica y romana. Pero veus' aquí que 'l director y 'l secretari jugavan á la bolsa ab los milions dels feligresos, y ab aquestas cosas del alsa y la baixa se n'han anat *daltabaix*, quedant la caixa sense un céntim y debentse més de 90 milions.

Allí hi havia un milió de *franchs* pera construir la iglesia del Sagrat Cor, quatre milions d'en Chambord, 25 milions de un tal Aubinel, 20 milions del príncep de Orleans, etc., etc.

¡Per sant Roch y sant Rafel!
Si son católichs com cal,
que 's consolín de aquest mal pensant que ha pujat al cel tot aquell *sant* dineral.

Vamos, ja no trobo tan justas las reclamacions dels industrials ab aixó de las novas tarifas.

¿Se queixan perque hi ha aumentos?

¡Oh! aixó ray. En cambi també s'augmentan los empleats y 'ls sous.

Miréu: los delegats ens costarán no mes que 49,000 duros cad' any.

¡Tira peixet!

Sempre queda 'l recurs de abandonar lo malehit ofici de industrial y solicitar un empleo de delegat de Hisenda, ó demanar la creació de altres càrrechs pera donar ocupació á los que fins ara han viscut del treball.

Lo jutjat de Bruselas acaba de practicar una visita al establiment de sorts y muts de Saint-Louis en Wolwe-Saint-Lambert.

S'assegura que 's tracta de un relligiós que ha comés actes de una immoralitat tal que l'han arrestat *illico* y conduhit á la presó dels Carmelitas.

¡Com debia cebarsi lo relligiós ab gent que no podia dir res!

La estudiantina espanyola *Figaro* ha donat alguns concerts en la Sala Beethoven y en lo teatro del Circo.

Tocan ab una precisió admirable y poden gastarshi ab gust, qui 'ls tinga, los quatre rallets que val d'entrada.

A Valladolid ha arribat un home de 103 anys que buscava feyna pera guanyarse la vida.

Me jugo doble contra senzill que aquest ciutadà no ha sigut may empleat espanyol.

L'arquebisbe de Sevilla ha excomunicat á *El Faro*, y ja se sab: pe 'ls periódichs aixó es com posar oli en un llum: excomunió y augment de venta van sempre junts.

Aixó fa denteta.

Fins ab perill de passar per envejós, estich tentat de suplicarne una al nostre ilustríssim senyor Urquinaona.

¡Qui sab si ben pregadet!

En varios punts d'Espanya se ha celebrat lo dia onze de Febrer per ser l'aniversari de la proclamació de la República.

Quan fou mort lo combregaren.

Los possibilistas, á pesar de que encara se diuhen republicans, no han volgut celebrar lo dia onze de Febrer com á aniversari de la proclamació de la República.

Y fan molt ben fet. A n'ells los pertoca fer la festa pe 'l 3 de Janer.

Tres monjas demanan ser exclaustadas.

Com son las esposas del Senyor, me fa 'l mateix efecte que si demanessin divorci ab Jesucrist.

Se está processant al prior de Oliverinha (Portugal) per haber comés certas indecencias devant de sas devotas.

¡Calumnias dels lliberalots!

¿Saben alló de la quiebra del Banch católich de Fransa?

Donchs ne tenen la cúlpa 'ls lliberalots.

Lo *Brusi* ho diu.

Y si preguntéu cóm es que 'ls administradors jugaban á la Bolsa ab los millons del Banch, y cóm es que la benedició del Papa no ha pogut evitar la quiebra, vos diré que quan inescrutables designis ho volen, no hi val la benedició ni res.

Y al *Brusi* no se 'l contradíu.

L'altre dia 'l Sindicat madrilenyo tingué una reunionassa que debia fer pahir malament á n'en Camacho. ¡Quina gentada hi havia! De aixó 'n dich fabricar entussiasme.

Me sab greu; pero en aquest cas confessém que á Madrid hi entenen més que no pas á casa 'ls peteners suspensadors de la reunió del Tívoli.

¡Y pensar qu'encara continua 'l mateix Sindicat barceloní!

Altra vegada la qüestió del cementiri.

Lo senyor bisbe vol intervenir ab los morts y 'l nostre Fivaller s'*arrossa*.

¡Ay, senyor Rius, senyor Rius, que la mitra se li posa las calsas!

Tres mil siscents rals varen robar á una senyora irlandesa en la iglesia de Sant Martí de Madrid.

Cada dia trobo robos en iglesias.

Ja faig be de no acostarme á missa.

La Ilustracion Española y Americana publica 'l retrato y biografía d'en Camacho.

Lo famós ministre te 65 anys.

Donchs per ser tan grandassot ho fa bastant malament.

Encara que 'ls cofis y mofis están sempre á la ordre del dia, tractantse dels que manan, habém quedat muts de sorpresa al llegir en un periódich de Madrid que aquell tal senyor Balboa de la celeberrima causa dels petardos, escapat de la presó, s'ha presentat al tribunal y torna á corre per aquestos mons de Deu com si tal cosa.

¿Passaria aixís mateix si 's tractava de un pobret acusat de robar una arengada trobantse sense treball?

Nota.—Lo senyor Balboa te per padrí en Castelar, demócrata passat per aygua.

Ab lo de la peregrinació me sembla que se 'n prepara una de garrotadas que no 'ls arrendo la ganancia.

Ho crech aixís al veure mudar de pensament als caps grossos cent vegadas al dia.

Al dematí diuhen que será cosa de la carlinalla; á la tarde surt lo papa y no ho vol; l'endemá 'l *Siglo Futuro* ho assegura, al vespre diuhen que 'ls bisbes van excomunicar en No-cedal.

Vaja, no ho entench.

Aneu á Roma carlins
una xinella á besar,
que al tornar entre nosaltres
¡quina gresca s' armará!

¡Malehida baba revolucionaria! y quin modo de progressar los procediments rojos.

Figúrintse: á Madrid se posaren en *huelga* los tinents d' alcalde.

Y sort qu' en Sagasta 'ls va fer l' home...

*

¡No 's posará en huelga qui jo voldria, no, no hi ha cuidado!

A Fransa se proposan acabar ab l' autoritarisme, descentralisant l' administració y posant als municipis en condicions més independentas. Igual que á Espanya.

L' Amor, lo Matrimoni y 'l Divorci se titula un capritxo agre-dols, en vers, original del conegut poeta C. Gumá (Julio Guibernau), que forma un bonich quadern de 32 planas.

Está escrit ab aquella sal y facilitat reconeguda en son autor, y val la pena de gastarshi los dos ralets que costa.

LO COLOM Y 'LS ESPARVERS

PAULA

Un colom blanch, que aixerit y lliure pel mon volava, moltas voltas se trobava per l' esparver perseguit, pero sempre se salvaba.

Los coloms que en colomar petit ó gran ne viviam, ser lliures com ell volian, y admirantlo sens parar entussiasmats l' aplaudian.

Envejant la llibertat que aquell blanch colom tenia, vils esparvers un cert dia van ideá' un plan malvat ab astucia y picardia,

puig van dir:—Ja que ab afany tots naltres l' hem perseguit, y sempre hem vist que ha sortit lliure de tot mal y dany, causémli pena y neguit

dihent als admiradors que te, que no l' hem cassat, porque 'l pillo s' ha juntat ab uns esparvers traydors que per tot l' han ajudat.

Aixís també 'ls que volém la llibertat verdadera, los que may un pas enrera del Progrés no donarém; sentim com alguns malvats diuhen que som los amichs dels més crudels enemichs de las nostras llibertats.

F. LLENAS

TAFANERÍAS

—¡Ay, senyora Pona! Han robat uns deu mil duros al rector de Sans.

—Pero dona, tal vegada es un cástich de la divina Providencia porque abasega tants diners.

—¡Hi ara! ¿Que 's creu vosté que la divina Providencia castiga d' aquesta manera? No veu que després de castigar al robat tindria de castigar al lladre.

—Be, aixó son cosas que no las podém remenar nosaltres. Ja diu mossen March que la rahó humana no hi arriba á explicar certas cosas.

A Manresa han arrestat la custodia de la confraría dels tremendos, per qüestions entre clericals.

M' escandalitzo al veure que llops ab llops se mossegan.

Si hi hagués la bruixa dels lliberalots per entre-mitj ho compendria.

Quin bisbe més dolent deu ser lo que als capellans de la seva diócessis los hi ha prohibit tenir majordonas jovenetas!

Prou debia apendre alló de la filosofia, *no hi ha efecte sense causa*, porque de lo contrari no m' esplico quin motiu tindria per pendre semblant determinació.

Pensant piadosament se 'm ocorra que en catalá dihém: *aparta la ocasió y apartarás de pecar*. Pero, vaja, me sembla que 'ls capellans deuen ser més forts que 'ls altres mortals en alló de resistir las tentacions de la carn, y per aquesta rahó considero injusta la determinació d' aquell bisbe.

De tots modos estarém á la vista per veure si disminueixen certs actes ó aumentan los de un' altre classe.

Lo bisbe de Tarazona ha prohibit la lectura de *El Eco de Calatayud*.

Felicitem al colega que mereix tals distincions. ¡Casi 'ns fa enveja!

¡Si 'ls fiscals de imprenta no mes fessin aixó ray!

¿Qué ha succehit al Vendrell, que 'l jutje ha tancat en pany y clau á tot un reverent prebere?

¿Es cert que 'l fulano remenava una rifa benéfica ab tal direcció y tino, que piadosament s' han evaporat alguns naps sens que 's puga trobar son paradero?

A un capellá de Asturias li han robat set cents naps.

¿Hauria sigut aixó possible si hagués viscut ab la pobresa que marca l' evangeli?

Un diari italiá neo-católich excita als de nostre país que vagin á Roma en pelegrinació.

¡Sí, sí, que hi vagin!

¡¡Aprobado!! Pero que s' hi quedin.

Aixís sí que m' agradaria.

A Navarra un gos ha mossegat á un sagristá.

¿Creurán que va rabiarse lo sagristá?

No senyors, porque 'l gos no era rabiós.

*

En cambi, va rabiarse lo gos.

¿Era rabiós lo sagristá? No senyor.

¿Va mossegar lo sagristá al gos? Tampoch.

¿Donchs cóm se comprén que mossegant lo gos al sagristá, aquest no 's tornés rabiós y 'l pobret cá sí?

Molt senzill; lo sagristá deuria ser carlí.

Entesos.

ENTRETENIMENTS

XARADAS

Ma tres dos n' es una nena,
que te una dos hu en lo front,
y al mirarla, tot lo mon
diu que li causa gran pena.
La dos quatre, que no pot
sufrir tal cosa, digué:
—Donchs ves á dirho á la tot,
qu' ella 't curará molt be

RUCH NAFRAT

Es dos, pero bastant prima
lo total que ven la Quima.

*

Al prima nadava un dos
que duya una tot al cos.

NET-NEBOT DE M. DE R.

GEROGLIFICH

¿Qué?

¿Qui.....?

Seva

Aroma

A. FARIGOLA

SOLUCIONS

ALS ENTRETENIMENTS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: 1.ª Se-re-no. 2.ª Cis-tell

TRIÁNGUL DE PARAULAS: Ramon. Alas. Mall. Os. N.

A N U N C I S

ALMANACH

DE

LA TRAMONTANA

Es un quadern de 16 páginas en fóleo de text més trempat que un ginjol, redactat per la flor y nata dels escriptors catalans que no fan olor de farigola ni prenen rapé, y adornat ab un reguitzell de dibuixos que á la llegua 's veu que no son pas del *Burinot*, sino originals del reputat artista P. Ros. — No més val un ralet.

MASCARADA POLÍTICA

En lo carrer de la Inconsecuencia, baixos, s' hi trobará un gran dipósit de caretas de las que s' usan tot l' any.

Ab gran facilitat se cambian de forma y de color.

N' hi ha per federals arrepentits, demócratas de pega, lliberals de boquilla y altres que no son tant de moda.

¡Aprofitéu la ganga, carnestoltas!

SE VEN UN MATXO

que ha tirat moltas cossas á casi tots los espanyols.

Informes passatge de la Butxaca Neta, recó buyt.

¡OJO, CAFETERS DEL ROM!

Se cedirá á baix preu algunas plomas de ayguas brutas recullidas dels sots del ensanxe ab motiu de las últimas plujas.

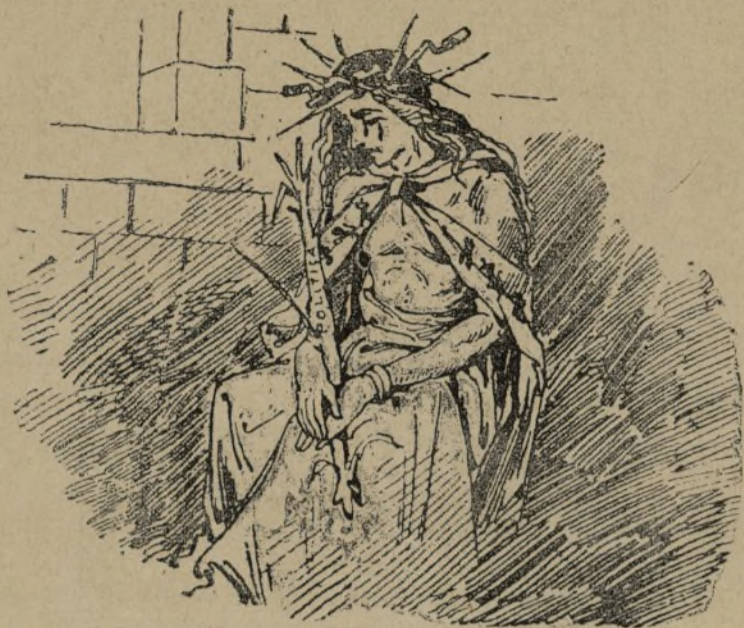
Dita aygua es molt á propósit pera donar per rom en los cafés, podentse ab tal motiu recular la reforma.

Dirigirse al carrer dels Romansos, n.º 100.

CORRESPONDENCIA

Q. Roig. La setmana entrant anirá la Gira oúa. || Ruch Nafra. Serveix lo primer epigrama y la xarada. || Alos. Lo primer anunci be; l' altre massa brut. Lo Jugador. Lo pensament be, pero defectes del desarrollo. || Ll. Millá. Aprofitarem la mudansa y un geroqlifich. || Nevot del oncle. Corrent.

Barcelona. Tipografía LA ACADEMIA, de Evaristo Ullastres 96, Ronda de la Universitat, 96

LA SARDANA

continúa sens novetat en la seva molt important salut, seguint la penitencia dels dibuixos fins á millors temps. — Mestrestant, allà va ab lletres, com ho anirém fent per ara, la

NOSTRA CARICATURA

Figúrintse que som á Xauxa. — Es una terra ahont no hi viuhem mes que peixos grossos, com son ministres, generals, diputats, y demés gent dels que tenen sempre la paella pe 'l mànech. — Un general que ferma 'ls gossos ab llangonissas en los seus *campes*, un home que *sa gasta* á tot' hora y un *sabi* que ja 's diu lo molt *matxo* ca sigut tota sa vida, espremen, en una prempsa que 's diu Política, á uns pobres llátzers nomenats Contribuyents, que ja han tret lo fetje per la boca y que apenas si 'ls queda la pell y l' os.

Unas moscas molt grossas voltejan butzinant per tot lo quadro com si fossim en temps de brema. Ab ajuda de aquell microscopi ab que 'l *Brusi* va llegir lo *Dies iræ* en las alas de la llagosta, potser arribarian á distingir *Cobratoris contributionibus* sobre las moscas de la caricatura.

Lo demés no 's veu, porque ho tapa la boyra.